

Het botenhuis door de jaren heen

De vereniging Isala is opgericht op 1 juli 1912. Het eerste botenhuis was gelegen in een haven genaamd “het Cabinetje”. Deze haven bestaat allang niet meer, maar de restanten daarvan zijn nog steeds te zien in de Cabinetsgracht. Deze ligt in het gebied tussen de Veerstraat, het Hoornwerk, de Badhuisweg en de Henri Dunantweg.

Om waterstaatkundige redenen moest Isala in 1968 met het botenhuis verhuizen naar de toenmalige Noorderhaven. Dat gebeurde door het hele gevaarte met sleepboten daarheen te varen. Ook deze ligplaats moest weer worden verlaten, omdat deze haven werd afgesloten van de IJssel. Overigens is er inmiddels een nieuwe Noorderhaven gerealiseerd, maar deze ligt op een wat andere plek dan de vorige. Dit botenhuis werd kort daarna vervangen door een tweede, dat nu het “oude botenhuis” heet.

De stalen bak van het tweede botenhuis werd in 1968 door de vereniging gekocht, met behulp van subsidie van de gemeente. Het was een groot ponton, genaamd “De Zeeland”. Het werd voorheen gebruikt door de Genie en lag als “overtollig” in Amsterdam. In 1969 is het naar Zutphen gesleept en door leden voorzien van een opbouw. Dit is op oude foto's nog steeds te zien aan het lage gedeelte van het dak. Het ponton heeft vervolgens in diverse Zutphense havens gelegen, o.a. de toenmalige Noorderhaven en de Industriehaven. Deze havens zijn inmiddels allang gedempt. Eind jaren '60 begon de gemeente met het aanleggen van de huidige Marshaven. In 1971 was de haven voldoende uitgebaggerd. De Zeeland vond bestemming in een rustig hoekje, vlak naast waar nu het nieuwe botenhuis ligt.

In 1983, toen het ponton naar de werf moest voor groot onderhoud, is de staalconstructie geplaatst voor de bovenverdieping. De afbouw van de kantine en kleedkamers is door de leden in 1984 en 1985 zelf gedaan. Op 23 mei 1985 waren de kantine en kleedkamers op de bovenverdieping af en werd e.e.a. officieel geopend.

Daarnaast is in 1985 ook het hoofdvlot door leden in elkaar gezet. Het voorvlot kwam in 1986 uit IJmuiden. In de 90er jaren is ook een zijvlot door leden gemaakt. Tevens is in de 90er jaren het totale mastiek van het dak vervangen. Bij de werfbeurt in 2000 in Zwolle, zijn de houten omloopbalken vervangen door onderhoudsvrije gegalvaniseerde roosters. In 2007 is er een nieuw breed voorvlot gekocht en is het lange voorvlot gesplitst in 2 vloten die in een U-vorm aan het nieuwe voorvlot werden gelegd. Hierdoor werd de aanlegcapaciteit veel groter.

Al die jaren vond de verwarming plaats door middel van oliekachels. Na diverse narrow escapes met half brandende oliekachels, kwam er in plaats van de oliekachels een grote gevelkachel met als voedingsbron losse gasflessen. Echt warm werd het niet, de gasflessen waren ook al gauw leeg. Roeiers konden gelukkig wel tegen een stootje. Dank zij een gemeentelijke subsidie kwam er in 2005 een gasleiding. Het laatste gedeelte naar het botenhuis is door leden zelf aangelegd en ook de CV-ketel is met behulp van leden geplaatst. De zo vanzelfsprekende luxe van nu, heeft dus een hele lange aanloop gehad.

In het verlengde hiervan werd ook voor de werkplaats een grote tweedehands luchtverwarmer gekocht en geplaatst. Reparaties en lakwerk, die vroeger alleen in het voor en najaar konden plaatsvinden, konden nu het hele jaar door. Een tweede voordeel was dat er ook meer reparaties in eigen beheer plaats konden vinden, waardoor we minder werk hoefden uit te besteden en boten weer sneller in de vaart waren.

Sinds 1986 zat het ledenaantal van Isala langzaam in de lift, meer leden betekende ook meer boten, was het eerst alleen vervanging van oud materiaal, langzaam vond er ook uitbreiding van roeimateriaal plaats. Flexibele dragers deden hun intrede en met de gele klosjes konden er steeds meer boten een eigen plekje vinden in het botenhuis. Ook het oude houten riemenrek werd vervangen door een stellage waar veel meer palen een plek konden vinden op een kleiner oppervlak.

Zo telde in 1986 de vloot 19 boten, 8 skiffjes, 3 tweeën, 1 C4x en 2 overnaadse vieren en 5 wherries. Dit waren grotendeels overnaadse houten boten. Doordat het hout afhankelijk van de temperatuur en vochtigheid, bleef werken, lekten de boten regelmatig en moesten ze eerst dicht-trekken voordat er geroeid kon worden.

Anno 2009 herbergde het botenhuis een vloot van 25 boten, 12 skiffjes, 4 dubbel tweeën, 1 drie, 4 C vieren, 3 gladde vieren, en 1 acht. Het hout van weleer was toen al vrijwel helemaal vervangen door glas- en koolstofvezels in epoxyhars.

Ook de houten oarse- en scullpalen die in de jaren 80 normaal waren, zijn alleen nog in gebruik als relikwie, hangend aan het plafond. De moderne lichte kunststof palen met kunststof manchetten zijn inmiddels volkomen ingeburgerd. Er kwam een roeibak voor de roeiopleidingen en de weggrottende-houten vloten zijn vervangen door kunststof exemplaren.

Zo veranderde niet alleen het aanzien maar ook het innerlijk van het botenhuis, dat tot aan de sloop in 2021 een moderne [roeivloot](#) herbergde.

De onderhoudskosten, zowel aan het stalen ponton als aan de houten bovenbouw, liepen echter steil op. Na een paar jaar voorbereiding werd in 2018 besloten een nieuw en onderhoudsvriendelijker botenhuis te bouwen, dat in 2021 in gebruik is genomen.

Hopelijk kunnen we over vijftig jaar het succesverhaal van het huidige botenhuis schrijven.